

РЕШЕНИЕ

№ 6641

гр. София, 12.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

**ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев
Калин Куманов**

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **4484** по описа за **2021** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение от № 20064589 от 11.03.2021 г., постановено по НАХД № 13457/2020 г. на СРС, НО, 8 - ми състав е отменено наказателно постановление (НП) № 501554-F529256 от 27.03.2020 г., издадено от директора на офис „И.“ в ТД на Националната агенция по приходите (НАП) – С., с което на основание чл. 80а, ал. 1 от Закона за данъците върху доходите на физически лица (ЗДДФЛ) на Р. А. В. е наложена глоба в размер на 8 400 лева за нарушение на разпоредбата на чл. 50, ал. 1, т. 5, б. „а“ от ЗДДФЛ.

В срока и по реда на чл. 211, ал. 1 от АПК, вр.чл. 63, ал. 1 от ЗАНН решението е обжалвано от ТД на НАП - С.. С касационната жалба се релевират основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК - нарушение на материалния закон и процесуалните правила.

В съдебно заседание касаторът, не изпраща процесуален представител. В писмени бележки, приложени по делото моли решението на СРС да се отмени като неправилно.

Ответникът – Р. А. В., чрез адв Д. оспорва касационната жалба. Моли решението на

СРС да се остави в сила. Претендира присъждане на разноски.

Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и недоказана.

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуването на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна и не са налице наведените касационни основания.

В производството пред СРС е установено, че на 29.10.2019г. в ТД НАП – С. е постъпило заявление за корекция на ГДД, подадено от Р. В.. Свидетел И. извършила проверка и установила че на 20.04.2019 г. В. е подала в законоустановения срок ГДД по чл. 50 ЗДДФЛ за 2018г. В. е подала и корекция на декларацията на 29.10.2019 г. Свидетелката констатирала в хода на проверката, че В. не е декларирала предоставен заем в размер на 84 000 лв. Приела е, че В. е следвало да го декларира до 30.04.2019 г. Свидетелката констатирала, че с това е извършено нарушение на чл. 50 ал. 1 т. 5 б. „а" ЗДДФЛ. При така изложената фактическа обстановка бил издаден АУАН № F529256 от 27.11.2019 г., а въз основа на него и процесното НП.

От правна страна съдът е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и нарушение на материалния закон.

Решението на СРС е правилно.

Правилно първоинстанционният съд е съобразил, че при издаване на АУАН и процесното НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, изразяващи се в посочване на датата на извършване на нарушението, която е погрешно определена. В конкретния случай В. е санкционирана за неподаване на годишна данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2018 г. в определения от закона срок за това – до 30.04.2019 г. Видно от съдържанието и на АУАН, и на НП, изрично е посочено, че декларацията е следвало да бъде подадена до 30.04.2019 г., следователно с неподаването ѝ е извършено нарушение на чл. 50, ал.1 ЗДДФЛ съответно на 01.05.2019 г. – деня, следващ изтичането на срока за изпълнение на нормативно предвиденото задължение.

На практика във всеки един ден след изтичане на срока на В. е била в нарушение, но предвид изискването на разпоредбите на чл.42, т. 3 и чл.57, ал.1,т.5 от ЗАНН е налице нередност при издаване на санкционния акт.

Датата на извършване на административното нарушение е задължителен реквизит, както на АУАН (чл. 42, т. 3 от ЗАНН), така и на наказателното постановление (чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН). Разпоредбата на чл. 57 от ЗАНН безусловно е императивна, тъй като осигурява правото на привлечения към административно-наказателна отговорност да знае точно какво административно нарушение се твърди, че е извършил, за да може да организира защитата си в пълен обем. В АУАН и в наказателното постановление, издадено въз основа на този акт, трябва да бъдат описани всички фактически елементи от състава на нарушението и да съществува единство, както между посочените като нарушени законови норми, така и между словесното описание на нарушението и посочения като нарушен закон. Посоченият

порок не може да се санира в съдебната фаза, тъй като е било нарушено правото на защита на наказаното лице. Този реквизит е съществен, тъй като е и определящ по отношение на преклузивните срокове по чл. 34 от ЗАНН и давностния срок по чл. 80, ал. 1, т. 5 от Наказателния кодекс. Датата на извършване също така е индивидуализиращ белег на нарушението. Следователно, липсата на дата в съдържанието на АУАН и наказателното постановление е съществено процесуално нарушение, което е основание за отмяна на издаденото наказателно постановление.

Съгласно чл. 50, ал. 1 от ЗДДФЛ местните физически лица подават годишна данъчна декларация по образец за придобитите през годината доходи, подлежащи на облагане с данък върху общата годишна данъчна основа по чл. 28. Съгласно чл. 53, ал. 1 от ЗДДФЛ годишната данъчна декларация се подава в срок от 10 януари до 30 април на годината, следваща годината на придобиване на дохода. Видно от изложената фактология В. е подала декларация по чл. 50, ал. 1, т. 5 ЗДДФЛ в законоустановения срок (на 20.04.2019 г.), поради което не е налице съставомерност на процесното нарушение.

На слвдващо място с НП е наложена имуществена санкция на В.. Съгласно чл. 80, ал. 1 от ЗДДФЛ лице, което не подаде в срок данъчна декларация по този закон, се наказва с глоба или имуществена санкция в размер до 500 лв. В случая на лицето неправилно е наложена имуществена санкция и доводите на касатора за допусната техническа грешка не се приемат.

С оглед изхода на делото и във връзка с изменението чл.63, ал.3-5 от ЗАНН (ДВ, бр.94 от 29.11.2019 г.), искането на ответника за присъждане на адвокатско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 500 лева съгласно представения договор за правна защита.

Водим от горното и на осн. чл. 221, ал.2, предл. I от АПК, Административен съд София - град, VIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20064589 от 11.03.2021 г., постановено по НАХД № 13457/2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 8-ми състав.

ОСЪЖДА Националната агенция по приходите да заплати на Р. А. В. с ЕГН: [ЕГН] сума в размер на 500 (петстотин) лева, представляваща адвокатско възнаграждение по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.